

Bij de OVAM zelf worden gemiddeld 3 personeelsleden 2,5 dagen per week ingezet voor transportcontroles en andere handhavingsacties inzake in- en uitvoer. De controles vinden normaal plaats vanaf 6 uur 's morgens tot 5 uur 's avonds. Sporadisch worden grootschalige acties uitgevoerd die de klok rond en ook tijdens de weekends doorgaan.

Bij de OVAM zijn 26 ambtenaren deels belast met het toezicht op de in- en uitvoer van afvalstoffen. Zij voeren daarnaast ook andere taken en opdrachten uit binnen de afdeling Sturing Afvalstromen.

Gedurende de aangehaalde periode van 7 mei 1997 tot eind 1996 hebben geen ambtenaren van Aminoal, afdeling Milieu-inspectie, op regelmatige basis deelgenomen aan de controle van afvaltrafiekken.

6. Door de OVAM werden de volgende overtredingen vastgesteld :

1995	52 PV
1996	59 PV

Uit de resultaten van een grootschalige controleactie in oktober 1996 blijkt dat het aantal door de OVAM vastgestelde overtredingen niet toelaat besluiten te trekken over het aantal transporten zonder vergunning of met een onvolledige vergunning.

Nog vóór de inwerkingtreding van de verordening is ervoor gekozen om de transportcontroles te organiseren en uit te voeren in samenwerking met de toezichthoudende diensten die uit hoofde van hun bestaande opdrachten reeds actief waren op het vlak van wegcontroles. Op die manier kan een relatief beperkte kern van ambtenaren een doeltreffend controlesysteem opzetten en in gang houden. Die optie is bekrachtigd in het samenwerkingsakkoord en in de praktijk gebracht door de OVAM.

Uit contacten met buitenlandse bevoegde autoriteiten blijkt dat deze aanpak loont.

Er is dan ook geen uitbreiding nodig van de kern van OVAM-ambtenaren die belast zijn met de controle op afvaltransporten, maar wel een uitbreiding van de samenwerking naar andere toezichthoudende diensten, waaronder de douane (federale overheidsinstantie).

7. Sinds maart 1993 werkt de OVAM mee aan een internationaal proefproject, het TFS-project (Trans Frontier Shipments of Waste) dat tot doel heeft een betere communicatie en nauwere samenwerking tussen de lidstaten van de EU op het vlak van de handhaving van de regelgeving met betrekking tot de grensoverschrijdende overbrenging van gevaarlijke afvalstoffen te verkrijgen.

Naast België participeren momenteel Nederland, Luxemburg, Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Italië, Spanje, Portugal, Finland, Zweden, Frankrijk, Oostenrijk en Ierland in het proefproject.

Het TFS-project werd opgestart vanuit het Europese "enforcement network". De OVAM treedt op als country coördinator voor België.

Tal van handhavingsproblemen in verband met de in-, uit- en doorvoer van afvalstoffen worden besproken tijdens workshops. In de workshops worden concrete afspraken op internationaal niveau gemaakt. De generale staf van de rijks-wacht en de afdeling Milieu-inspectie van Aminoal ondersteunen het project en nemen er actief aan deel.

In 1996 werd van 30 september 1996 tot 4 oktober 1996 een internationaal gecoördineerde handhavingsactie georganiseerd. In de loop van april 1997 is er een volgende workshop gepland in Finland, waar de verschillende resultaten van deze "simultaneous transport control" zullen worden besproken, naast een informele bespreking van verwante beleidsproblemen.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 182
van 13 februari 1997
van de heer ERIK MATTHIJS

Opvolgingscommissie GNOP – Vertegenwoordiging polderbesturen

Bij het doornemen van het tweede milieuconvenant wordt vastgesteld dat de polders en wateringen niet meer opgenomen zijn in de lijst van de leden van de opvolgingscommissie van het GNOP (gemeentelijk natuurontwikkelingsplan) zoals vermeld in subovereenkomst met betrekking tot optie 6 (artikel 1, § 2, punt 7, pagina 45), en dit in tegen-

stelling tot het eerste milieuconvenant waarin zij verplicht dienden opgenomen te worden. Deze besturen staan zelfs niet vermeld om opgenomen te worden in de milieuraden.

De polderbesturen zijn belangrijke actoren bij de uitwerking van gemeentelijke natuurontwikkelingsplannen en moeten verder worden betrokken in de opvolging van de uitvoering van het GNOP; ze kunnen hier niet buitenspel worden gezet.

1. Waarom werden de polderbesturen in het tweede milieuconvenant niet opgenomen in de opvolgingscommissie van het GNOP? Kan deze situatie nog gewijzigd worden?
2. Is het niet aangewezen ook met de polderbesturen een milieuconvenant (met bijgaande subsidie) af te sluiten? Zij doen immers aan natuurbouw en zouden reële projecten willen uitvoeren; alleen ontbreekt het hun aan financiële draagkracht.

Zijn er terzake initiatieven genomen?

Antwoord

1. Het is niet de bedoeling geweest om de polders en wateringen buiten spel te zetten. De polderbesturen kunnen immers volgens artikel 1 § 2.7° van optie 6, als experts, zonder stemrecht, worden gehoord door de lokale opvolgingscommissie indien er projecten in hun gebied gelegen zijn. De commissie is er in de eerste plaats om advies en overleg te plegen over waar, hoe en wanneer men bepaalde projecten wenst te realiseren.
2. Er zijn tot op heden geen initiatieven genomen voor het afsluiten van een milieuconvenant met polders en/of wateringen. Zowel de vorige als de huidige milieuconvenanten werden afgesloten met overkoepelende overheden, zoals de gemeente en de provincie.

Vraag nr. 185
van 20 februari 1997
van de heer JOHAN MALCORPS

Huisvuilverbrandingsinstallaties – Naleving exploitatienormen

Uit recente meetresultaten (t/m januari 1996) inzake emissies van huisvuilverbrandingsinstallaties,

zoals onder meer in het kader van het rapport dat VITO (Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek) opmaakte in opdracht van OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest) "Inventarisatie van de sector huisvuilverbranding in Vlaanderen" (oktober 1996), blijkt dat diverse ovens de nu geldende exploitatienormen overschrijden: dit blijkt het geval te zijn, wat de laatst beschikbare metingen betreft,

- voor stof: voor de installaties van IHK, IVBO, IVM, IVMO, Knokke,
- voor HCl: voor de installaties van IHK, IDM, Remi, IVM, IVMO, Knokke,
- voor dioxines: voor de installaties IVOO, Knokke.

In een aantal van deze installaties werden mee op initiatief van de Milieu-inspectie de verbrandingsactiviteiten stopgezet om vernieuwingswerken aan de installaties uit te voeren. In andere gevallen bleven de ovens echter operationeel, ook nadat was gebleken dat de normen werden overschreden.

1. Op welke wettelijke basis beroept de minister zich om deze bijna permanente overtreding van de wettelijk vastgelegde veiligheidsnormen te gedogen?

Kan de verplichting om deze normen na te leven door afspraken met de Milieu-inspectie worden opgeschort?

In welke gevallen zijn expliciet overgangstermijnen voor het opvolgen van normen toegestaan, door de minister of door de bestendige deputatie?

2. Heeft de minister reeds laten nagaan of de ovens met een nominale capaciteit van meer dan 6 ton afval per uur, de strengere dioxine-norm van kracht sinds 1 januari 1997 halen? Zowel voor ISVAG als voor IVBO voorspelde de afdeling Milieu-inspectie dat dit problematisch zou zijn (cf. Jaarverslag 1995).

Op welke wettelijke basis worden eventueel afwijkingen gedoogd?

Kan de minister garanderen dat de ovens met een nominale capaciteit beneden de 6 ton per uur de normen zullen halen tegen 2001, en dat op basis van sluitende milieueffectrapporten en rekening houdend met de nu geplande of opgelegde investeringen?

120711